

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Faragó István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Göndör Éva ügyvéd által képviselt alperes ellen jubileumi jutalom megfizetése iránt a Győri Munkaügyi Bíróságnál 5.M.1.293/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.323/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.323/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 16.000 (tizenhatezer) forint és 4.000 (négyezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 9.400 (kilencezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes közszolgálati jogviszonya az alperesnél 2007. szeptember 30-ával felmentéssel szűnt meg. Ekkor a felperes 39 év közszolgálati jogviszonnyal rendelkezett. A felperes részére az alperes 12 havi illetménynek megfelelő végkielégítésként bruttó 3.709.200 forintot fizetett ki. A felperesnek 2007. október 1-jén benyújtott kérelmére 2007. október 17-én kelt határozattal 2007. június 8-ától kezdődően előrehozott öregségi nyugdíjat állapítottak meg. A felperes keresetében öt havi illetményének megfelelő 1.545.500 forint jubileumi jutalom és kamatai megfizetését kérte a Ktv. 49/E. § (5) bekezdés d) pontja alapján. Az alperes a kereset elutasítását, viszontkeresetében pedig a kifizetett végkielégítés visszafizetésére kérte kötelezni a felperest. A Győri Munkaügyi Bíróság 5.M.1293/2009/3. számú ítéletével kötelezte az alperest a felperes javára 1.545.500 forint jubileumi jutalom és ennek 2007. október 1-jétől számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére. Az alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 263.000 forint és 65.750 forint áfa ügyvédi munkadíjat perköltséggként. Megállapította, hogy a feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a perben nem volt vitatott, miszerint a felperesnek a nyugdíjazása évében 39 év közszolgálati jogviszonya volt, ezért megillette a jubileumi jutalom címén öt havi illetménye, melyetösszegszerűségében sem vitattak a felek. Az alperes viszontkeresete vonatkozásában rögzítette, hogy abban a jogkérdésben kellett döntenit, hogy jogalap nélkül történt-e a 12 havi átlagkeresetnek megfelelő végkielégítés kifizetése, azaz a felperes nyugdíjasnak minősült-e közszolgálati jogviszonya megszűnésekor, azösszegszerűséget itt sem vitatták a felek. Az

elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes 2007. szeptember 30-ai közszolgálati jogviszonya megszűnésekor nem minősült nyugdíjasnak, mivel a nyugdíjbiztosító szerv határozata később, 2007. október 17-én született, függetlenül attól, hogy 2007. június 8-ától kezdődően állapították meg a nyugdíjra jogosultságát. A törvény ugyanis a nyugdíjasnak minősülés megállapítását a nyugdíjbiztosítási szerv határozata meghozatalához köti. A perköltség tekintetében a kereset és a viszontkereset összegét vette a pertárgyérték alapjául, és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti mértékben a Pp. 78. §-a alapján rendelkezett a viseléséről. Az alperes által benyújtott fellebbezés folytán eljáró Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.323/2010/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét a per főtárgyára tekintettel helybenhagyta. Az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 150.000 forintra leszállította. Megállapította, hogy a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli. Kötelezte az alperest a felperes javára 30.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította - a következetes bírói gyakorlatra utalással -, hogy a Ktv. 49/E. § (5) bekezdés d) pontja szerint a 40 éves jubileumi jutalomra való jogosultság feltétele az, hogy a közszolgálati jogviszony megszűnjön, a nyugdíjazás megtörténjen és a köztisztviselő rendelkezzen az előírt közszolgálati jogviszonyban töltött idővel. Az eljárás során nem volt vitatott, hogy felperes ezekkel a feltételekkel rendelkezett. A jubileumi jutalom tekintetében a törvény nem írja elő, hogy a nyugdíjazásnak mely időpontban kell bekövetkeznie. A felperes közszolgálati jogviszonya 2007. szeptember 30-án megszűnt, nyugdíjazása 2007. október 1-jén benyújtott kérelmére megtörtént, és rendelkezett 39 év szolgálati idővel. Minderre tekintettel az öt havi illetménynek megfelelő jubileumi jutalomra jogosult. A végkielégítésre jogosultság kapcsán megállapította, hogy a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a 2007. október 17-ei határozatával a felperesnek 2007. június 8-ától állapította meg a nyugellátást. A végkielégítésre jogosultság feltételeit a Ktv. 19. § rendelkezései tartalmazzák, melyben visszaül a törvény a Ktv. 19/A. § rendelkezéseire. Eszerint a köztisztviselő nyugdíjasnak minősül, ha előrehozott öregségi nyugdíjban részesül. Akkor részesül a teljes öregségi nyugdíj kivételével nyugellátásban a köztisztviselő, amikor a nyugellátást kérelmére megállapították. A felperes a jogviszonya megszűnésekor, azaz 2007. szeptember 30-án még nem minősült nyugdíjasnak, a nyugdíj megállapítására csak 2007. október 17-én került sor, függetlenül attól, hogy az visszamenőlegesen hat hónapra történt. Ezért a felperest a végkielégítés megilletette. A perköltség tekintetében a megyei bíróság megállapította, hogy a pertárgy értékére, az ügyben tartott tárgyalások számára, az előkészítésre, a felek nyilatkozataira tekintettel a munkaügyi bíróság eltúlzottan állapította meg az alperes által a felperes részére fizetendő perköltség összegét, ezért azt leszállította. A másodfokú

perköltségviselésre kötelezés a Pp. 78. § (1) bekezdés, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a, az illetékviselésre vonatkozó rendelkezés pedig a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §, 14. §-a, az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja rendelkezésén alapult. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az alperes viszontkeresetének történő helytadást, másodlagosan a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint felperes vagy végkielégítésre, vagy jubileumi jutalomra jogosult attól függően, hogy mely időpont tekinthető a nyugdíjban részesülés időpontjának: a nyugdíjigény bejelentés időpontja, a nyugdíjbiztosítási szerv határozata meghozatalának időpontja, vagy a nyugellátás megállapításának az időpontja. Hivatkozása szerint a Nyugat-dunántúli Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a felperes kérésére az ellátást 2007. június 8-ától állapította meg. Ennek alapján a felperes a közszolgálati jogviszony megszűnésekor nyugdíjasnak minősült a Ktv. 19/A. § (1) bekezdésének d) pontja és (2) bekezdése alapján. Erre tekintettel a Ktv. 19. § (8) bekezdése szerint nem volt jogosult végkielégítésre. Az eljáró bíróságok ettől eltérő álláspontja jogellenes, és nem felel meg az EBH 2004.1059. számon közzétett határozatban foglaltaknak, valamint a végkielégítés mint jogintézmény céljának. Az eljáró bíróságok jogértelmezése alapján a felperes a jubileumi jutalomra nem lett volna jogosult. A nyugdíjbiztosítási szerv a határozatát ugyanis 2007. október 17-én hozta meg, ezért a jogviszony megszűnésekor, azaz 2007. szeptember 30-án a felperes nem volt nyugdíjas. Ebben az időpontban pedig a felperes már nem minősült köztisztviselőnek, tehát a Ktv. hatálya sem terjedt ki rá. A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatásával” az elsőfokú ítéletet a perköltség vonatkozásában is kérte helybenhagyni, továbbá másodfokú perköltségként 131.500 forint + 32.875 forint áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint mind az első-, mind a másodfokú perköltség összegét a másodfokú bíróság méltánytalanul alacsony mértékben állapította meg. Nem értékelte a per előkészítése folyamán, valamint a tárgyalásokon kifejtett ügyvédi tevékenységet, és e körben nem tett eleget jogszerűen az indokolási kötelezettségének sem. A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet és a csatlakozó felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem alaptalan. Az eljáró bíróságok a Ktv. 49/E. § (5) bekezdés d) pontjában foglalt rendelkezést a jogszabályoknak és a következetes bírói gyakorlatnak megfelelően értelmezték és állapították meg, hogy ezen rendelkezésben foglalt, a 40 éves jubileumi jutalomhoz előírt jogszabályi feltételeknek a felperes megfelelt: 40 év közszolgálati jogviszony után járó jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idővel rendelkezett (39 év) a közszolgálati jogviszony

2007. szeptember 30-ai megszűnésekor, nyugdíjazására pedig 2007. október 1-jén benyújtott kérelmére a 2007. október 17-én meghozott nyugdíjbiztosítási határozattal sor került. A másodfokú bíróság helyesen hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésére, miszerint a jubileumi jutalomra való jogosultság szempontjából a nyugdíjigény elbírálása időpontjának a jogosultságot kizáró jelentőséget tulajdonítani - a törvény helyes értelmezésével - nem lehet, a nyugdíjmegállapító határozat alapján a köztisztviselő nyugdíjban részesül a jogviszony megszűnése idején (EBH 2004.1059.). Alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem arra, hogy felperes, amennyiben a jubileumi jutalomra jogosult, akkor részére a végkielégítés nem jár. Nem vonható le ilyen megállapítás ugyanis a Ktv. 49/E. § (5) bekezdése, valamint a Ktv. 19. § és 19/A. § rendelkezései egybevetéséből, miután a törvény eltérő feltételeket szab a jubileumi jutalom és a végkielégítés kifizetésénél. A Ktv. 19. § (8) bekezdés d) pontja kifejezetten visszautal a 19/A. § (1) bekezdésére, és kizáró feltételként rögzíti a végkielégítésre jogosultságnál azt, hogyha a köztisztviselő a közszolgálati jogviszony megszűnésének időpontjában nyugdíjasnak minősül. A Ktv. 19/A. § (1) bekezdés d) pontja helyes értelmezésével állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes 2007. szeptember 30-án, közszolgálati jogviszonya megszűnésének időpontjában nem minősült nyugdíjasnak, miután a (2) bekezdésben foglaltak szerint részére a nyugellátást ezen időpontban még nem állapították meg. A nyugdíjmegállapítás időpontjának ugyanis - az eljáró bíróságok helyes értelmezése szerint - nem a nyugdíjfolyósítás kezdő időpontja, hanem a határozat meghozatalának időpontja tekinthető (BH 2007.136.). Alaptalanul sérelmezte a felperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a részére megállapított első-, és másodfokú perköltség összegét. Annak mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján a (6) bekezdésben foglalt mérlegelés lehetőségével élve helyesen, a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan állapította meg (Pp. 206. § (1) bekezdés), döntését pedig a szükséges mértékben a Pp. 221. § (1) bekezdés szerint megindokolta. A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte a felülvizsgálati eljárásban túlnyomórészt pervesztes alperest a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Legfelsőbb Bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan, a 4/A. §-ban foglaltak szerint áfa-val növelt összegben állapította meg. A felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, az alperes azonban az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján illetékmentes, ezért az általa előzetesen le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli. A felperes

azonban az eredménytelenül előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelemnek az Itv. 50. § (3) bekezdés alapján számított illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. §-ára tekintettel köteles viselni.

Budapest, 2011. szeptember 21.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó
bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró
A kiadmány hiteléül. Nné tisztviselő**